

Wierzyciel hipoteczny wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z dnia 20 04 2018 r. odrzucił zażalenie P. Ł. na zarządzenie z dnia 5 11 2017 r. o zwróceniu wniosku P. Ł..

Orzeczenie to nie kończy postępowania w sprawie w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. i nie mieści się także w katalogu zaskarżalnych postanowień wymienionych w tym przepisie.

Możliwość jego zaskarżenia w drodze wniesienia od niego zażalenia nie została także przewidziana w żadnym przepisie szczególnym.

Powoduje to, iż wniesione zażalenie na to rozstrzygnięcie **nie ma umocowania w obowiązującym prawie.**

Jest ono zatem niedopuszczalne w rozumieniu art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., co stosownie do zawartej w nim regulacji obligowało Sąd Rejonowy do jego odrzucenia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., a to prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie wierzyciela hipotecznego jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek